

MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁRSZEGÉDEK SZAKLAPJA

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁRSZEGÉDEK SZAKEGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
hová minden küldemény kiténdő:
**Budapest, VII. kerület,
Dohány-utca 90. szám.**

Előfizetési ár Ausztria-Magyarország
részére:
Égész évre — — — — 2 kor. 40 fill.
Fél évre — — — — 1 kor. 20 fill.
Negyed évre — — — — 1 kor. 6 fill.
Egyes szám 20 fillér.

Felélős szerkesztő:
Csák János.
Kiadótulajdonos:
A lapbizottság.

Előfizetési ár Németország részére:
Égész évre — — — 3 márká — pfén.
Fél évre — — — 1 márká 60 pfén.
Negyed évre — — — márká 75 pfén.
Egyes szám 10 pfénig.

Megjelenik minden hó 15-én.
Lapzártá minden hónap 5-én
este 10 órakor.
Kéziratok nem adtnak vissza.

Figyelmeztetés! Az ország vidéki városai ebből az időszakban is tömegesen jönnek Budapestre a fodrászsegédek, azon reményvel, hogy itt vagy innen jobb üzletbe beléphetnek.

Mi, akik itt vagyunk, állandóan figyeljük a munkanélküli szaktársak tábort, értesítjük a vidéki szaktársakat, hogy Budapest jelenleg 5—600 fodrászsegéd van üzlet nélkül, kivéve a nagy bizonytalanságnak. Százan és százan hónapok óta, minden erejük megfeszítése dacára nem tudnak üzletbe jutni sem a fővárosban, sem a vidéken. Óva intjük a vidéki szaktársakat attól, hogy Budapestre jöjjenek és még szaporítsák a munkanélküliek eléggé nagy létszámát, inkább minden fodrászsegéd ott helyből levelezéssel igyekezzen magának üzletet szerezni, ezáltal minden szaktárs megóvja magát a több hónapi munkanélkülségtől.

Szaktársak! Szívelejték meg figyelmeztetésünket, mert ezzel csak önmagatoknak használtok és hosszabb ideig kerüljétek Budapestet. *A borbély- és fodrászsegédek szervező bizottsága.*

Munkanélküli segélyt.

Ki mondhatja közülünk, hogy nem volt munkanélküli és ki azt, hogy nem lesz?! Vajjon melyik szaktárs nem ette már a munkanélküliség keserű kenyerét, amikor mindenkitől elhagyatva, sorstól megtépázva, sokszor éhezve, fáva cétlanul bolyongat az utcán agyában azon gondolattal: munkát adjatok, dolgozni akarok! És kinek nem jutott ki már osztályrészül az ipartestület elhelyező intézményének középkori és baksisos elhelyezéséből, ahol az éhes borbélysegédek kéjtelgő vágyakozással lesnek egy silány üzletecskét, hogy hónapok óta tartó szenvedésüket megváltsák? Talán — mindnyájan . . .

A magyarországi borbély- és fodrászsegédek szakegylete ez évi közgyűlésén ismét napirendre került az a nevezetes kérdés, hogy a munkanélküli segély ügye hogy rendeztessek.

A szakegyletben tömörülő szaktársak az egylet fennállása óta másodszer kísérik meg a munkanélküliség esetén való segélyezést, hogy egész éven befizetett tagsági járuléku után, ha munkanélküliek lesznek, legyen egy alap, melyből az alapszabály által előírt és a választmány által megállapított összeget felvehessék.

A fodrászsegédek első határozata sikerrel járt és a szakegylet 1907—1908. évben 362 korona segélyt ki is fizetett munkanélküli és utassegély címén, az erre igényt tartó szaktársaknak. És hogy nem fizetett ki többet, az betudható azon sajnálatos körülménynek, hogy a fodrászsegédek a szakegyletben nem akarják meglátni azt a testületet, mely csakis a fodrászsegédek érdeke megvédéséért és anyagi támogatásáért alakult, hanem felülnek kopott jelszavaknak és elhiszik: hogy a „vezérek“ a befizetett filléreiket „elszivározzák“.

A munkanélküli segély megvalósítása nem új dolog. Más szakmájú munkástársaink szakegyletei is legelsősorban ezen alap megvalósítását tartották legszükségesebbnek, ellentétben a polgári osztály azon avult felfogásával, hogy segélyre (szerintük alamizsna) csak a koldusnak és a rokkantnak van szüksége. De a fiatalok, hogy oly nagy változásokat idézett elő minden téren, miért hagvta volna érintetlenül a dolgozó emberek agyát, akik évenként milliárdokat termelnek két kezük munkájával?

És bár a mi két kezünk munkája nem is termel milliárdokat, napi munkánkat nem is a zakatoló és dübörgő gépek, kohók között végezzük el; fényes paloták és szűk sikátorok között keressük meg mindennapi — ismételjük: csak a mindennapi — kenyerünket, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a munkanélküli segély-alap megvalósítása kérdését.

Amilyen szomorú e képét leírni azon tudattal, hogy így van, mennyivel szomorubb és kétségbejebb az, hogy az ezer és ezer fodrászsegéd közül oly kis töredék az a tábor még, mely osztály- és gazdasági helyzetét megértve, egyetben tömörül, összetart, küzd, harcol és munkanélküliség esetére biztosítani kívánja magát. Csak pár fillér hetenként, ha üzletben vagyunk, egy kis összetartási vágy és munkanélküliségünk esetén nem vagyunk ráutalva senki kegyeire. Vajjon hány szaktárs érti meg az évek óta elhangzó szavakat, hogy a borbélysegédek helyzetén javítani az ipartestület sohasem fog, sem a munkaadók.

Ez a kérdés azonban még rejtély. Nem tudjuk, hogy a sok fodrászsegéd közül hányan értik meg helyzetük siralmas voltát és hány szaktársunk csatlakozik ezen mozgalomhoz, hogy támogatásukkal minél nagyobbra növeljük alapunkat.

Amilyen örömmel látjuk a szakegyleti

szaktársak ezen okos és öntudatra valló szándékukat, azt szeretnők elérni, hogy ezen törekvésüket minél több fodrászsegéd megértse és minél több szaktárs csatlakozzon a sokszor könnyelműen lebecsült, joggatlanul kigunyolt szakegylethez, a fodrászsegédek azon táborához, kik osztálytudatuk és szaktársi szeretetük teljes egészével, önzetlennül harcoltak az összes fodrászsegédek gazdasági és társadalmi helyzete megjavításáért. Könyvelmőség és nemtörődömség helyébe lépjen az akarnívágás, örökös panasz helyébe a tett. Tömörüljünk együtté, hogy táborunk nagy és erős legyen, így elérjük azt, ami mindnyájunk vágya és óhaja, hogy a fodrászsegéd megbecsült, igazi ember legyen.

A szervezkedésről.

Van egy igazság, amely minden időt átél és tul fog élni; ezt az igazságot ez a rövid mondat fejezi ki: Egyesülésben rejlik az erő.

Bárhova tekintünk, minden, amit látunk, ezt a kérdést juttatja eszünkbe: Mi vagy egyedül?

Nem látod rólunk, hogy az embereknek hogyan kell kezét kézbe fogni, ha valami jót, igazat és nagyot akarunk alkotni? És ha ezt a tollat nézem, amelylyel e szavakat írom, vagy a papírost, amelyen a toll fel és le jár, érzem a néma utalást azokra az erőkre, amelyeknek egyesülniök kellett, hogy létre hozhassák azt, amit most előttem látok.

Egyesülés, összetartás, együttműködés, ezt kiáltja felénk az egész világ.

Dőreség, az utamat egyedül is megtalálom. Mindenki gondoskodik magáról. Így beszél a szervezeten munkás: A szervezkedés, a tömeg ébredése az egyén halálát jelenti. Az egyesülés megöli az átlagból kiemelkedett erőket és megakadályozza az emberiség haladását. Mi lett volna az emberiségéből, ha nem egyesültek volna?

Az emberiség, a mai értelemben véve, egyáltalán nem volna meg. Az emberi életmóvet, vagyis az állatvilágból való kilépést, a természet és erőin uralkodni, az egyes ember sohase tudott volna. Ehez a győzelemhez az emberiséget az erőnek az egyesítése juttatta.

Hogyan állhatott volna meg az egyén az állatvilágban, az ember veszedelmes ellen-ségeivel szemben, ha társaival nem szövetekezett volna.

Hogyan tudott volna az egyes ember az elemekkel szemben védekezni, azokat megfékezni és legyőzni? Nem az ember hódította meg a földet, hanem az emberiség.

Az a tény, hogy vagyunk, élünk, dörgő hangon kiált felénk, egyesüljétek. A szolidaritás teremtette a mai emberiséget, alaki-

totta az államokat és tette lehetővé a civilizációt.

Aki a szervezet intézményének okos voltát tagadja, aki a szolidaritás ellen küzd, az vezeklik az emberiség jobb jövődjének alapfeltételei ellen.

Mi nyugszik a modern állam uralma és hatalma?

Azon a szervezeten, amely a miniszterelnöktől a csendőrig terjed. A hadsereg nagy mechanizmusát csak a legapróbb részletekre is kiterjedő szervezetek tudják fenntartani. A nagyipari üzemek is lehetetlenek volnának, ha a művészi szervezet nem rendelkezik minden munkát és minden gépet tevékenységének terére.

Szervezet mindenütt, bárhova is tekintünk és a szervezet erőt, hatalmat és előnyt jelent. Ami a kultúra fejlődésére döntő jelentőségű volt, ami az állami háztartás és a termelés részére létfeltétel, az egyetlen olyan osztály sem nélkülözheti, mely a földi javakat csak harcra tudja megszerezni, megtartani vagy szaporítani.

Ha valakinek nyomást kell gyakorolnia vagy elcsúszni, annak segítség után kell lánia, szerveznie kell azokat az ezreket, melyeknek az érdeke közös. Minthogy ez ma már minden osztályban így van, mindenütt szervezeteket látunk, amelyek valamely osztály érdekeit hivatottak megvédeni. Akár a mezőgazdaságban, akár a kereskedelemben, akár az iparban, mindenütt látjuk, amint közös cselekvéshez sorakoznak a közös ellenség ellen.

Elveszett az, aki a mai világban egyedül, mint egyén, a szervezetektől távol akar maradni.

A munkásosztály a megteremtője minden munkának és a többi osztályok rá vannak utalva, hogy megélhessenek. Az uralkodó osztály szemében azért veszedelmes a munkásszervezet, mert azt látja, hogy a szervezet révén elért eredmény az ő javát csökkenti.

Soha se volt olyan törvény, amely a földbirtokosok és gyárosok szervezkedését eltiltotta volna.

A munkások szervezeteit minden országban eltiltották és sok helyen még ma sem engedik meg, vagy ha megengedik — például Magyarországon — zaklatják, üldözik. Ha a munkások szervezete nem volna olyan fontos, akkor nem tiltották volna el és nem üldöznék.

A szervezkedés gondolata minden tilalom ellenére haladt. Elnyomás, üldözés és erőszak nem tudták utját állni. Ausztriában, Németországban, Franciaországban és Angliában a munkásosztálynak heves harcot kellett vívnia és nálunk még ma is kell folytatnia a szervezkedés jogáért.

Ma a legkülönbözőbb helyeken látjuk a munkások szervezetét működni. Sok ezen egyesülünk, hogy érdekeinket megvédjük. Szabad visszatekintünk, hogy a haladásnak és a kézzelfogható eredményeknek örüljünk.

A szervezkedés gondolatának képviselői elismerhetik, hogy a szervezkedés gondolata épített, erősített és felemelőleg hatott. A munkásosztály ma nem védtelen, szürke tömeg.

Amilyen büszkék az eddigi fejlődésre, épp oly nyugodtak lehetünk afelől, hogy tovább haladunk. Igaz, hogy nem érünk rá szünetelni, nem engedjük magunkat át a semmittevésnek.

A szervezet mindinkább több erő összességét kívánja meg, amit annál inkább siettetünk kell, mivel ez az egyedüli áttörő erő.

Milyen a magyar népoktatás.

Megbotránkozva olvassuk sokszor: Magyarországon félmillió iskolaköteles gyermek nő fel iskolátlanul. Vagy: ennek a megyének ennyi, a másiknak annyi falujában nincs iskola, nincs tanító. Pedig ez a mi kulturbotránynak csak egyik része: talán csak a kisebbik része. A másik — talán a nagyobbik — része az, hogy igen sok iskolába . . . finom, vallásrökölés felekezeti iskolába . . . hiába járnak a gyermekek, nem tanulnak meg írni, olvasni, számolni, analfabéták maradnak. Az „Új Korszak” című tanítólap legújabb száma a következőképpen számol be az iparostanonok előképzéséről, melyet nem tesz érdektelen nekünk is átolvasni.

Milyen műveltség kell az ipari pályához?
Az iparosinas-iskolába beirt tanuló száma 97.254 volt (ebből 3760 kereskedőinas), az év folyamán kimaradt 17.189, meghalt 187, az év végén maradt 79.878. A kereskedőinas-iskolába felvették 7338 tanulót, az év végén maradt 6998.

Az előkészítő osztályba beirtak 19.946 tanuló; ennyi tehát nem bírt azokkal a minimális elemi ismeretekkel, amelyek a sikeres tanításnak előfeltétele: az I. osztályba 34.921, a II. osztályba 23.731, a III. osztályba 18.659 tanuló vettek fel. Ezek a számok azt bizonyítják, hogy a tanuló nagyrésze sohasem jut fel a III. osztályba. Az iparosinas-iskolába beirt tanuló előképzéséről a következő számok adnak felvilágosítást: Az előkészítő osztályba beirt tanulóik közül iskolába egyáltalában nem járt 1835; az elemi iskola I. osztályát végezte 1709, a II. osztályt 3244, a III. osztályt 4818, a IV. osztályt 4936, az V. osztályt 1840, a VI. osztályt 1484; a középiskola I. és II. osztályát elvégezte 66, illetőleg 14. Az előkészítő osztály tanulói közül sem írni, sem olvasni nem tudott 3007; olvasni igen, de írni nem tudott közülük 918; olvasni és írni gyengén tudott 6971; olvasni és írni elég jól, de számolni igen gyengén tudott 4583; ugy olvasni, mint számolni is jól tudott 4467.

Tanulások. Ezek a számok jobban megvilágítják népoktatásunk állapotát, mint az összes eddig közzétett. Kiderülnek belőlük a következő igazságok:

a) Az előkészítő osztályba csak 1835 olyan fiút irtak be, aki iskolába egyáltalában nem járt, de 3007 nem tudott sem írni, sem olvasni; tehát még az iskolába járt gyermekek egy része sem tanulta meg a betűt és teljesen analfabéta maradt.

b) A betűt egyáltalán nem ismerő, a csak olvasni tudó, az olvasni és írni igen gyengén tudó és végül a számolni, igen gyengén tudó tanulók összege az előkészítő osztályban 15.479 = 78%, de az iskolába nem járt és az I—II. elemi iskolai osztályt végzett tanuló összege csak 6788, ha a III. osztályt végzettek is hozzáadjuk: 11.606; ha a IV. osztályt végzettek is hozzáadjuk: 16.542. Tehát nemcsak iskolában nem járt gyermekek maradnak analfabéták, hanem még azoknak egy része sem közeli meg az elemi iskola céljának a minimumát — amely az olvasásnak, írásnak és számolás elemeinek megtanításában áll —, akik az elemi iskolában I—IV. osztályt elvégeztek.

c) Iparosinasokul csak olyan fiukat szabad szerződíteni, akik betöltötték 12. életévüket. De az előkészítő osztályba beirt 19.946 tanuló között csak 1484 (8%) olyan akadt, aki elvégezte az elemi iskola VI. osztályát. Tehát még az iskolába járó gyermekek óriási többsége is végigüli az elemi iskolát

hat évig anélkül, hogy feljutna a VI. osztályba, vagyis elérné a népiskola elé tűzött célt.

d) Hamis uton jár tehát az, aki a népkulturális fejlődésének lehetőségét csak abból akarja megállapítani, hogy mennyi az iskolába nem járó tankötelesek száma. Ez nem helyes mérték. Azt kellene megállapítani, hogy az iskolába járó tankötelesek mit végeznek, vajjon csak a „vallásrökölés” üdvösgével szívják-e magukat tele vagy pedig tanulnak-e más egyebet is.

SZEMLE.

Mennyi betegpénztári járulékot kell fizetnünk. Az Országos Pénztár legutóbbi közgyűlése elhatározta, hogy a járulékot az eddigi hat nap helyett hét napra vetik ki a kertületi pénztárak 1911 január 1-től kezdve. E szerint a járulékok a következők:

Azon munkaadóknál, kik rendszerint önnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztatnak, a heti járulékok a következők:

Osztály	Naplólagi kört-ig	1 napra	2 napra	3 napra	4 napra	5 napra	1 hétre	1 hónapra	Többet-kezesi segély
koronákban									
I.	1	-01	-05	-08	-10	-12	-14	-50	30-
II.	1-2	-04	-08	-10	-14	-18	-20	-75	39-
III.	2-3	-06	-12	-16	-22	-28	-32	-125	50-
IV.	3-4	-08	-16	-22	-30	-38	-44	-176	70-
V.	4-5	-10	-20	-28	-38	-48	-56	-225	90-
VI.	5-6	-12	-24	-34	-46	-58	-68	-275	110-
VII.	6-7	-14	-28	-40	-54	-68	-80	-325	130-
VIII.	7-8	-16	-32	-46	-62	-78	-92	-375	150-

Ezen járulékok felét a munkaadó tartozik fizetni. Az osztályokba való sorozásnál kizárólag a kereset irányadó. Kivéve Budapestet, ahol közös megállapodás szerint minden fodrászsegéd a IV. osztályba van felvéve. A heti járulékokban befoglaltatik heti 2 fillér üdülőházi járuléka is. A járulékok egész hétre fizetendők, ha azonban a munkaviszony tartama nem egész hétre terjed ki, akkor a járulékoknak megfelelő hányada fizetendő; minden megkezdett nap egész napnak számít. A munkaviszony megszakítása nélküli időleges szünetek figyelembe nem vétetnek. Heti, havi vagy évi fizetéseknél a szokásos munkanapokra eső kereset alapján történik az átlagos napi berosztály megállapítása.

Sztrájkok a középkorban. A sztrájk bevált eszköze a munkásoknak, amelylyel már a középkorban is sikerült engedélyeségre bírni a béremeléseket megtagadó munkáltatókat. Mummenhoff német nemzetgazdász A sztrájk története címen könyvet irt, amelyből kitűnik, hogy a németországi Speierben a takácssegédek már 1351-ben sztrájk segítségével kényszerítették rá mestereiket, hogy nagyobb munkabéreket adjanak és ugyanugy jártak el 1362-ben is. Konstanzbán 1410 körül olyan gyakoriak voltak a sztrájkok, hogy a városi tanács a sztrájkolók vezetőit a városból kitiltotta, a munkásokkal meg esküt tettek le arra nézve, hogy többé nem lépnek sztrájkba. Ezzel a sztrájkokat egy időre megakadályozták ugyan, hosszabb időre azonban ezek az intézkedések is hatástalanoknak bizonyultak. Nagy nyugalanságot okozott az 1407. évben a Felsőrajnamenti városokban a csizmadia- és cipészsegédek sztrájkja. A cipészsegédek egy májusai gyűlésen Rufachban elhatározták, hogy pünkösdre valamennyien sztrájkba lépnek. A gyűlés után futárokat menesztett az összes céhbéli segédekkel, hogy pünkösdre beszüntetik a munkát. Az esetnek azonban valahogy neszt vették a

mesterek, akik azután a hatóságokkal együtt igyekeztek, hogy ezt a nagyarányú sztrájkot megakadályozzák. Legérdekesebb volt a kolmári pékségek sztrájkja, amelyik 1495-ben kezdődött és csak 1505-ben ért véget. A sztrájkot egy egészen jelentéktelen eset idézte elő. Az urnapi körmeneten ugyanis addig egyedül a pékségek kísértek a szentséget, mivel nekik voltak a legdrágább gyertyáik. Akkor azonban néhány más céh még drágább gyertyákat szerzett be, úgy hogy az egyház azoknak is megengedte, hogy a szentséget kísérjék. Erre a pékségek többé nem vettek részt az urnapi körmeneten és a munkát is beszüntették. Az ügy tíz évig húzódott el és a döntés végett még a frankfúrti főbíró is el is került, míg végül belefáradva a küzdelembe és a segítségtől is hajtva 1505-ben a pékségek a többi céhből legényekkel egyezsere léptek, mire azután a sztrájk megszűnt.

Marburg. A kormányelnök legújabb rendelete szerint a fodrászüzletekben ünnepe első napján csak 12 óráig szabad dolgozni, karácsony, húsvét és pünkösd másodnapján pedig csak reggel 9 óráig szabad munkában lenni a segédeknek és tanoncoknak. Csak ott van némi kivétel, hol nyilvános előadásokra, színház, hangverseny vagy bála előkészület folyik. A büntetés nagyon érzékenyen fogja sújtani az üzlettulajdonosokat, amennyiben 600 márká bírság van kiszabva arra, aki a fenti rendelkezést nem tesz eleget. Akin pedig vagyontalanság miatt nem lehet behajtani a büntetést, börtönben kell lenni az egész összegt. Jogosan hisszük, hogy ezen rendelet jobban be lesz tartva, mint a budapesti munkarend, melyet az ipartestület egész sereg ellenőre nem tud betartatni.

Hja, más ország — jobb és szigorubb törvények.

Két millió szakszervezetig. A német szakszervezetek taglétszáma 1910-ben meghaladta a két milliót. A „Correspondenzblatt der Gewerkschaften“ a taglétszám növekedését az elmúlt esztendőben kétszázszernél többre becsüli. Az eddig beérkezett lezárolások alapján a második és harmadik negyedre negyvenhét szövetség 1,937,455 tagot mutat ki, ami az előző év megfelelő időszakához viszonyítva 11-8 százalékos emelkedésnek felel meg. Ha ezt a mértéket alkalmazzuk az egész 1910-iki esztendőre, akkor a taglétszám a 2,100,000-ot túlhaladja. Ahoz a tényhez, hogy a taglétszám meghaladta a második milliót, a szakszervezetek központjának lapja a következő megjegyzéseket fűzi:

„Két millió tag!” ezzel az eredménynyel a német szakszervezeti mozgalom egy új jelentőségűteljes fejezethez ért. Az első milliót az 1904-ik esztendő hozta, több mint 20 évi szervezési munkával. Már három évvel később nagyon közel jutottunk a második millióhoz és csak a gazdasági válság akasztotta meg a további fejlődést. Két évi stagnálás és hullámsz után megint megkezdődött a fejlődés, amely most már állandónak látszik.

Most állunk az első évtized végén. Mit értek el szervezeteink ez alatt a rövid idő alatt. 1900-tól 1910-ig taglétszámunk háromszorta nagyobb lett, a bevételeink és kiadásaink hatszorta nagyobbak és pénzkészletünk nyolcszorta nagyobb lett. Segélyekre (sztrájksegély nélkül) 1899-ben összesen 1,600,000 márkát adtak ki a szervezetek, 1909-ben 22,190,000 márkát. A munkanélküli segélyekre 1899-ben 618,000 márká volt a ki-

adás, 10 évvel később már 9,720,000 márká és az egész 10 év alatt csak munkanélküli segélyekre 40,250,000 márká volt a kiadás. Mikor 8½ év előtt a stuttgarti szakszervezeti kongresszus az állampénztártól segélyt követelt a szakszervezeti munkanélküli pénztárak részére, akkor ezt az álláspontot kinevelték. Ma minden szakember előtt tisztán áll, hogy a munkanélküli segélyezés terén egyedül a szakszervezetek képesek eredményes munkát végezni. Tíz év előtt a kollektív szerződésnek száma alig volt néhány száz, ma 6578 kollektív szerződés 1,100,000 munkást von el a munkáltatók egyoldalú zsarnoksága alól. Ezek olyan eredmények, amelyek élénk bizonyosságot szolgáltatják a szakszervezetek szükségességének és életrejelének. Olyan eredmények ezek, amelyekre mindenki büszke lehet, aki a szakszervezetek munkáját elősegítette és mindazokat megszégyenítik, akik még ma is távol állanak a szakszervezetek munkájától.

Munkanélküliség ellen való biztosítás. Egymásután alakítják külföldön azokat az intézményeket, amelyek munkanélküliek hatósági segélyezését biztosítják. És miután a munkanélküliek segélyezését csak a szakszervezetekkel egyetemben lehet sikeresen keresztülvinni, a városok többnyire bizonyos összeggel támogatják azokat a szervezeteket, amelyek munkanélküli segélyt nyújtanak tagjaiknak. Nálunk bizony még vajmi kevés történt ezen a téren. A Szakszervezeti tanács már évekkel ezelőtt kérte a fővárost, hogy gondoskodjék a munkanélküliekről és mindössze annyit történt, hogy a tanács tanulmányoztatta a kérdést. Négy évvel ezelőtt dr. Szalay tanácsjegyző irt tanulmányt a kérdéssel és elfogadható javaslatot is tett, azonban ezt a fővárosi tanács még tárgyalásra sem méltatta. Most olvassuk, hogy a polgármester dr. Ferenczi Imrét hívta fel az ügy tanulmányozására és megtörténhetik az a csoda, hogy a tanács még ebben az évtizedben foglalkozik vele.

Az ellenséges sajátó milliónyi előfizetői és olvasói nagybórára a munkások sorából kerültük ki és éppen ők azok, akik ezen a munkások rabzoltságára nevelés céljából létező lapoknak igen nagy hatalmat adnak. Azon munkás, aki munkásújság helyett munkásellenes lapot járát, szellemi öngyilkosságot követ el, bünt. testvéreivel szemben és árulást a saját osztályán. A sajátó ma a rabzoltság-kezelés leghatásosabb eszköze. Ragadjuk kezünkbe és a sajátó a felszabadulás leghatásosabb eszköze lesz.

Liebknecht Vilmos.

SZAKMOZGALOM.

Budapest fodrászsegédeihöz! Rövid időn belül minden kerületben megalakítjuk a kerületi csoportokat, hogy a fodrászsegédek régi óhajait: a munkanélküliek segélyezését megvalósíthassuk és a munkarend szigorú betartását könnyebben ellenőrizhessük.

Az ipartestület ellenőrei nem végzik lelkiismeretesen kötelességüket, nyugodtan türik a régi állapotokat, a jó barátságot többre becsülik, mint a fodrászsegédek érdekét.

A munkarend ellenőzése a fodrászsegédek érdeke és kötelessége, azt pedig csak úgy érhetjük el, ha minden budapesti fodrászsegéd belép a kerületében megalaki-

tandó csoportba és annak lelkes támogatója lesz.

Szervezkedésünk szépen halad. A fodrászsegédek kezdik belátni a csoportok szükségességét és tömegesen lépnek oda be. Sajnos azonban, hogy a szaktársak közül igen sokan idegenkednek, távollattartják magukat és ezzel alkalmat adnak a munkáltatóknak, hogy a munkarendben eltitolt, emberi érzésünket sértő cselekményt is végeztetik a fodrászsegédekkel.

Két kötelességünk van, ha helyzetünkön javítani akarunk: Minden budapesti fodrászsegéd lépjen be a kerületi csoportba és minden szerelmet és munkarendszegést haladéktalanul jelentsék be, szóval vagy írásban, szaklapunk szerkesztőségében, mely minden pénteken este 9 órakor a szaktársak rendelkezésére áll.

Szaktársak! Nehéz munkánkban minden fodrászsegédnek részt kell vennie, hogy az sikerrel járjon!

A fodrászsegédek szervező bizottsága.

VEGYES.

Előfizetési felhívás! A Magyarországi Borbély- és Fodrászsegédek Szaklapja minden fodrászsegéd érdekét küzd. Egyelőre gazdasági és társadalmi kérdésekkel, később a szakmai tudás fejlesztésével is foglalkozni kívánunk. Szaklapunk erősödésétől függ, hogy az összesség érdekét mennyire tudjuk megvédeni. Ezért minden szaktársnak előfizetnie kell lapunkat. A budapesti szaktársak közvetlenül lapunk kiadójába küldjék be az előfizetési díjat. Kedden és pénteken személyesen is előfizethetnek.

Vidéki szaktársaink helyesen járnak el, ha sürgősen összehívják a helyben dolgozó szaktársakat és ideiglenesen, a további intézkedésig megalakítják a szaklaprasságot. Valasszanak meg egy szaktársat levelezőnek, ki szaklapunkat az önkö ügyéről és panaszairól időnként értesíti.

Az előfizetési díjakat kiadónkba, Rongey Miklós szaktárs címére, VII., Dohány-utca 90. számra küldjék.

Szaktársak! A munkanélküli segély megvalósítása minden fodrászsegéd érdeke. Minden szaktárs érzi a szükségét ennek, amikor üzlet nélkül van. Segítsünk rajta, változtassuk meg eddigi magatartásunkat, a nemtörődőséget, melylyel mindig önmagunknak ártunk. Jöjjön el minden fodrászsegéd azon értekezletre, melyeket a munkanélküli segély megvalósítása céljából a következő időben és helyeken tartunk:

A VI. kerületi fodrászsegédek folyó hó 23-án, csütörtökön este 9 órakor az Aradi- és Izabella-utca sarkán levő Köppinger-féle vendéglőben; a VII. kerületi szaktársak pedig folyó hó 24-én, pénteken este 9 órakor a Dohány- és Szövetség-utca sarkán levő Pfneiszl-féle vendéglő külön termében.

Más kerületben lakó vagy dolgozó szaktársakat is, akik hajlandók ezen hasznos és szükséges munkában velünk karöltve eljárni, mind a két értekezleten szívesen látjuk.

az előkészítő bizottság.

Szakegyeletünk csoportjait és befizetőhely vezetőseit ezúton szólítjuk fel, hogy lezárolásaikat és jelentéseiket a

legrövidebb időn belül ejtsék meg, hogy ez évi közgyűlésünkön minden csoport és befizetőhely működéséről kimerítő jelentést adhassunk szaktársainknak. Egyszermind a csoportok és befizetőhelyek figyelmét felhívjuk még, hogy közgyűlési küldötteiket egy ezen célból összehívandó taggyűlésen 14 nap alatt válasszák meg és jelentsék be azokat központunk vezetőségénél.

Szaktársainknak a szaklapunkban hirdető cégeket bizalommal ajánlhatjuk.

Koller Dénes műközsörüs és acélárkereskedő hirdetésére olvasóink figyelmét felhívjuk.

Bucusi. Külföldre való elutazásom folytán ezúton bucsuzom azon ismerős szaktársaimtól, kiktől személyesen bucsut nem vehettem.

Kövöcs József.

Legujabban adakoztak szaklapunk alapja javára: Czeizler M. —, Gruic M. —, 50, Irimits L. —, 30, Hegedüs S. —, 40, Kiss S. —, 40, Dobó S. —, 40, Sikmon J. —, 50, Nagy S. —, 1., Bárd N. —, 1., Guttman B. —, 50, B. B. —, 20, N. N. —, 10, Kuresánné I. —, Reisz J. —, 30, K. J. —, 20, K. R. —, 30, Braun V. —, 30, Kiseltreng II. —, 40, Müller A. —, 1., Hajós G. —, 50, Somogyi K. —, 50, Gruber J. —, 50, Huszár —, 40, W. J. —, 40, Katter J. —, 60, Rosenberg —, 60, N. N. —, 20, Mégaj —, 40, St. —, 40, Heisler J. —, 40, Müller J. —, 30, N. N. —, 20, összesen 14.40 koronát, mely adományokért ezúton is a köszönetünket fejezzük ki.

A szaklap szerkesztő- és lapbizottsága.

EGYLETI HIREK.

Meghívó. A Magyarországi borbély- és fodrászsegédek szakegylete folyó évi március hó 20-án, este 9 órakor tartja VII. rendes évi közgyűlését. Napirend: 1. Jelentések. 2. A felmentvény megadása és új vezetőség választása. 3. Munkanélküli segély létesítése. 4. Indítványok.

Figyelmeztetjük a tagsági díjjal hátralékban levő tagokat, hogy tartozásaikat rendezzék, különben alapszabályaink 6. §-a értelmében leszünk kénytelenek eljárni.

Felkérjük szakegyletünk tagjait, hogy lakás-változásukat a hivatalos órák alatt jelentsék be. Vidékre elutazó szaktársak posta útján írják meg pontos címüket, hogy a szaktársukat érdeklő dolgokat pontosan kézbesíthessünk.

Rovatunk zártakor arról értesülünk, hogy marosvásárhelyi szaktársaink is csoportot alakítottak.

Központ:

VII., Dohány-utca 90. szám, hová mindenemü egyleti levelek intézendők.

Hivatalos órák: kedden és pénteken este 1/2 9-től 1/2 10-ig.

Kerületi befizetőhelyek:

VI. ker., Izabella- és Aradi-utca sark, Köppinger-féle vendéglő.

A VII. kerületi befizetőhelyeket megszüntettük. E kerületben dolgozó szaktársaink a központban teljesíthetik befizetésüket.

Befizetési órák a fenti helyeken minden pénteken este 1/2 9-től 1/2 10-ig.

X. ker., Köhány, Martinovits-tér 3, Munkásotthon. Befizetési órák *esütörtökön* este 1/2 9-től 1/2 10-ig.

Vidéki csoportok és befizetőhelyek:

Debrecen: Munkásotthon.

Erszébetfalva: Munkásotthon. Összejövetel minden esütörtökön este.

Miskolc: Széchenyi-utca 11 (setét kapu), Munkásotthon.

Újpest: Árpád-utca 31, Csákö-féle vendéglő. *Összejövetel minden esütörtökön este.*

Világosság könyvnyomda r.-t., Budapest, VIII., Conti-utca 4

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni a m. t. fodrászsegéd urakat, hogy a mindig szolid alapon vezetett

kávémérésemet

VII, Kertész-utca 32. szám alatt újra megnyitottam.

Főtörökvesem, mint mindig, az lesz, hogy üzletemben minden fodrászsegéd ur jól érezze magát és a kiszolgálással meg legyenek elégedve.

Szíves megfigyelésüket kérve, tisztelettel

FISCHER IGNÁC KÁVÉS.
(Volt Akácfa-utca.)

HIRDETÉSEKET

lapunk részére jutányosan felvesz a kiadóhivatal.

Pfneiszl Frigyes

vendéglője

Budapest, VII. ker., Dohány-utca 90. sz.

(Szövetség-utca sark.)

•••

A VII. kerületi fodrászsegédek rendes találkozó helye. Kitűnő, igazi magyar konyha. Valódi balatonmelléki és szekszárdi elsőrangú fajtörök.

KOLLER DÉNES

műköszörüs

Budapest, VI, Sziv-utca 26

Értesitem a t. fodrászsegéd urakat, hogy a fenti helyen lévő üzletemben a mai kor legkitűnőbb fodrászszerszámaiban, u. m. borotvák-, ollók-, hajvágó gépek-, feñkövek- és szikákból nagy raktárt tartok.

Készürléseket 8 napon belül elkészíték
Vidéki megrendeléseket pontosan eszközölök

„ATLASZ” borotválókrém az eddig használatban levő összes szappanokat felülmúlja. Mint tudva van, a szappannal való borotválás sok kellemetlenséggel jár; arcgégét a közönség mindig a fodrász urak hibájának rója fel. Ez egész téves felfogás a közönség részéről, amennyiben a szappan főalkatrészei szóda és lúgok és a szokásos dörzsölésnél a porosok megnyílnak és ezek okozzák a csipő, maró fájdalomat. ::

Kiszolgálás közben az ide-oda futkosás is teljesen megszűnik.

SZENZÁCIÓS

UJDONSÁG!

L. GRAY-FÉLE BOROTVÁLÓKRÉM

EXPORT, LONDON

„ATLASZ” borotválókrém egy ujjal kell csak a szakállra kenni s tisztá, gyors és igen intenzív munkát végezhet, használatához víz általában nem szükséges, sőt a szokásos arcmosás is feleslegessé válik, hanem elegendő az eddig szokásos arcfecskendezés. „ATLASZ” borotválókrém mutatójával kell a szakállra kenni, azaz csak megcsináltatni és utána rögtön meglepő könnyen borotvál. Nincs olyan kényes szakáll, mely borotválás közben kipattanna, bármily soká és erősen is utána borotvál. ::

Mindenki meggyőződhetik

az „ATLASZ” borotválókrém előnyéről, mely Európa összes szakemberének elismerését kiérdemelte és ma már minden fodrászüzletben kapható. Kérem a becses céget nálam egy próbarendelést eszközölni és előre is biztosítom, hogy becses elismerését ki fogom érdemelni.

1 kilogramm „ATLASZ” borotválókrém ára 1 korona 60 fillér.

„ATLASZ” borotválókrém magánborotválkozók részére 1 nagy tubus (120 borotválásra) 1 korona, 1 kis tubus (90 borotválásra) 70 fillér. Alumíniumdobozban 1 korona, üvegtégelyben 80 fillér. 5 kgr. vételnél bérmentes szállítás.

Magyarország egyedüli nagybani elárusítója

Winkler D. H. Budapest, VII, Akácfa-utca 5.